

Súd: Okresný súd Komárno  
Spisová značka: 13Er/37/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215200724  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyvová  
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4215200724.2

## Uznesenie

Okresný súd Komárno vo veci exekučného konania oprávnených: 1./ mal. Z. L.Á., Z.. X.XX.XXXX, 2./ mal. L. L., Z.. X.X.XXXX, 3./ mal. K. L., Z.. XX.XX.XXXX, všetci bytom A. XX, A., všetci zastúpení zákonným zástupcom: F. Q. L., Z.. X.X.XXXX, A. XX, A.D., proti povinnému: E. L., Z.. XX.X.XXXX, B. O. XX, J. Z. L., t. č. F. X, A.Š., o vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť dlžné výživné vo výške 310,84 eur na každého mal. oprávneného, bežné výživné na mal. oprávnených vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne od januára 2014 a ďalších trov exekúcie

### rozhodol:

Súd v y h o v u j e námietkam povinného proti exekúcii vedenej súdnym exekútorom JUDr. Mária Hlavňová so sídlom Exekútorského úradu v Košiciach, Hlavná 115, pod spisovou značkou EX 51/2015.

### odôvodnenie:

Na základe návrhu oprávnených a na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Košice I č. k. 22P/5/2010-61 zo dňa 20.1.2011, sa dňa 22.1.2015 začalo exekučné konanie o vymoženie dlžného a bežného výživného a ďalších trov exekúcie. Okresný súd Komárno poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Máriu Hlavňovú poverením č. 5401 120216 zo dňa 13.2.2015.

Po udelení poverenia súdny exekútor doručil povinnému Upovedomenie o začatí exekúcie dňa 27.3.2015. V tomto upovedomení bol povinný upovedomený o začatí exekučného konania na vymoženie uloženej povinnosti a trov exekúcie, o možnosti dobrovoľného plnenia. Tiež bol poučený o možnosti podania námietok proti exekúcii, ako aj o možnosti podania námietok proti trovám exekúcie. Zároveň bol upovedomený aj o lehotách na podanie týchto námietok.

Povinný dňa 2.4.2015, t.j. v zákonnej lehote doručil súdnemu exekútorovi námietku proti exekúcii a námietku proti trovám exekúcie. Predmetné podanie bolo zároveň povinným doručené aj súdu dňa 7.4.2015. Povinný uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 22P/5/2010 bol vydaný rozsudok, ktorým sa určilo výživné na čas od 1.1.2010 do 31.3.2012, t.j. nie až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, o čom predložil dôkaz - kópiu prvej strany rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 22P/2010-153, podľa ktorého vo veci maloletých oprávnených a povinného bolo určené výživné zo strany otca na sumu mesačne vo výške 30% zo sumy životného minima k rukám matky vždy do 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred za obdobie od 1.1.2010 do 31.3.2011, ďalej kópiu prvej strany uznesenia Okresného súdu Košice I sp. zn. 22P/5/2010-156, ktorým bol opravený výrok rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 31.5.2013 č. k. 22P/5/2010-149 v odseku I na správne znenie, t.j. povinnosť otca platiť výživné za obdobie od 1.1.2010 do 31.3.2012. Na základe uvedeného povinný tvrdil, že exekúcia bola začatá neoprávnene, nastala tu okolnosť, ktorá bráni vo vymáhateľnosti nároku oprávnených. Rozsudkom vydanom v konaní pod sp. zn. 22P/5/2010 bol povinný zaviazaný na platenie výživného za čas do 31.3.2012, za uvedené obdobie však povinný nemal žiadny dlh na výživnom. O uvedenom povinný predložil ďalší dôkaz - kópiu prvej strany rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/9/2012, ktorým bol povinný ako obžalovaný oslobodený spod obžaloby pre skutok neplatenia výživného, keďže trestnosť činu zanikla. Povinný ďalej uviedol, že na čas po rozvo-

t.j. od 31.3.2012 prebieha vo veci výživného konanie pod sp. zn. 11C/17/2010, v ktorom však ešte neexistuje právoplatné rozhodnutie. Povinný predložil kópiu prvej strany rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 11C/17/2010-116, ktorý v časti výroku o rozvode manželstva povinného a zákonného zástupcu oprávnených a v časti zverenia maloletých oprávnených do starostlivosti matky nadobudol právoplatnosť. Uvedený rozsudok však bol v časti výroku o výživnom na mal. oprávnených zrušený uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/198/2012-161 a vec bola v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konanie. Povinný tiež uviedol, že vo vzťahu k mal. oprávnenému v 1. rade bolo začaté konanie o zapretie otcovstva, o čom predložil dôkaz - stanovisko Okresného súdu Košice I o tom, že pod sp. zn. 11P/44/2012 prebieha konanie o zapretie otcovstva. Na základe vyššie uvedeného povinný žiadal predmetné konanie zastaviť a rozhodnúť o námietke proti trovám exekúcie z finančných dôvodov na strane povinného a z dôvodu neoprávnenej exekúcie.

Zákonný zástupca mal. oprávnených sa dňa 15.5.2015 vyjadril k podaným námietkam povinného a uviedol, že si povinný vyše 18 mesiacov neplní vyživovaciu povinnosť voči mal. oprávneným a konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11P/44/2010 o zapretie otcovstva voči mal. oprávnenému v 1. rade nie je právoplatne skončené, preto nie je dôvod na zrušenie vyživovacej povinnosti voči nemu. Podľa oprávneného nenastali okolnosti pre zrušenie exekúcie, preto oprávnený trval na vykonaní exekúcie.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku (ďalej len „EP“), povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnyimi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihľadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie, o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa § 50 ods. 3 EP, rozhodnutie o námietkach sa doručí oprávnenému, povinnému a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie.

Podľa § 50 ods. 4 EP, proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovelo námietkam, je prípustné odvolanie.

V exekučnom konaní sa súd v rámci podaných námietok zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne pre ktoré by bola exekúcia neprípustná.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že v predmetnom exekučnom konaní je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu Košice I č. k. 22P/5/2010-61 zo dňa 20.1.2011, ktoré bolo predbežne vykonateľné dňa 3.2.2011. Exekučným titulom súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým určil povinnému povinnosť prispievať na výživu mal. oprávnených sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa mesačne, a to na každé dieťa k rukám matky vždy do 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Zákonný zástupca mal. oprávnených návrhom na vykonanie exekúcie navrhol vymôcť od povinného dlžné výživné od júna 2013 do decembra 2014 vo výške 310,84 eur na každé dieťa, ďalej bežné výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa mesačne od januára 2014 a trovy exekúcie.

Súd si na základe námietok povinného proti exekúcii a predložených čiastočných dôkazov vyžiadal od Okresného súdu Košice I právoplatné rozhodnutia vo veci sp. zn. 22P/5/2010. Súdu bol dňa 15.7.2015 predložený rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 22P/5/2010-153 zo dňa 31.5.2013, ktorým v 1. výroku bolo určené výživné zo strany povinného voči mal. oprávneným v 1. až 3. rade mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima k rukám matky vždy do 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred za obdobie od 1.1.2010 do 31.3.2011, v 2. výroku súd rozhodol, že sa dlžné výživné neurčuje a 3. výrokom bolo určené, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť v časti výroku I. dňa 25.3.2014 v spojení s predloženým rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 8CoP/372/2013-177 zo dňa 28.2.2014, ktorým bol potvrdený rozsudok prvostupňového súdu v napadnutom výroku o výživnom pre mal. oprávneného v 1. rade, a v časti výroku II. a III. právoplatnosť dňa 26.7.2013. Súdu bolo predložené aj uznesenie č. k. 22P/5/2010-156 zo dňa 31.5.2013 a právoplatné

dňa 26.7.2013, ktorým bol opravený výrok rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 22P/5/2010-149 zo dňa 31.5.2013 v odseku 1 tak, že správne má byť povinnosť otca - povinného v predmetnom exekučnom konaní zaplatiť výživné za obdobie od 1.1.2010 do 31.3.2012.

Súd vzhľadom na uvedené poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu 3 Cdo 306/2009 zo dňa 14.01.2010, podľa ktorého je možné konštatovať, že rozhodovacia prax súdov pripúšťa, že vydané rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (§ 36 zákona o rodine) sa za istých okolností stane neúčinným. K neúčinnosti tohto rozhodnutia dochádza na základe právne významných skutočností, ako sú napríklad rozvod manželstva alebo obnovenie spolužitia rodičmi maloletého. Rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa je skutočnosť, s ktorou zákon spája obligatórnu úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode (§ 24 zákona o rodine), a to bez ohľadu na to, či prípadne už práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu (ne)boli upravené skorším rozhodnutím súdu alebo ich dohodou. Eventuálna skoršia úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (podľa § 36 ods. 1 zákona o rodine) stráca účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva rodičov. Rozhodnutie sa v tomto prípade stáva neúčinným od momentu, kedy nastala právna skutočnosť spôsobujúca neúčinnosť tohto rozhodnutia.

Na základe vyššie uvedeného je preto možné konštatovať, že povinný preukázal, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, pre ktoré nie je možné vykonať exekúciu v rozsahu, v akom bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Rozhodnutie, ktoré bolo podkladom na vykonanie exekúcie, je právne neúčinné, resp. je účinné do dňa právoplatnosti rozsudku o rozvode (11C/17/2010-116) ku dňu 31.3.2012. Keďže uznesením, ktorý bol podkladom na vykonanie exekúcie, bola predbežne určená povinnosť povinného prispievať na výživu mal. oprávnených v 1. až 3. rade do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, a právoplatným rozsudkom vo veci samej, t. j. rozsudkom č. k. 22P/5/2010-153 zo dňa 31.5.2013 v znení uznesenia č. k. 22P/5/2010-156 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoP/372/2013-177 zo dňa 28.2.2014 bolo určené výživné zo strany povinného na mal. oprávnených v 1. až 3. rade len za obdobie od 1.1.2010 do 31.3.2012 s tým, že sa dlžné výživné neurčilo, súd námietkam povinného proti exekúcii vyhovel. V predmetnom konaní bolo preukázané, že exekučným titulom boli len predbežne upravené pomery účastníkov konania a samotným rozhodnutím vo veci samej bolo určené obdobie, za ktoré mal povinný platiť výživné. Okrem toho sa v inom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11C/17/2010 riešila otázka ďalšej vyživovacej povinnosti povinného voči mal. oprávneným.

Na základe námietok povinného proti exekúcii, predložených dôkazov a vyžiadaných rozhodnutí v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 22P/5/2010 súd dospel k záveru, že predmetné exekučné konanie bolo začaté neoprávnene, keďže v konaní vedenom pod sp. zn. 22P/5/2010 bolo právoplatne určené výživné len za obdobie od 1.1.2010 do 31.3.2011.

Súd na záver uvádza, že z dôvodu hospodárnosti konania, keďže podľa § 50 ods. 5 EP ak je rozhodnutie, ktorým sa vyhovelo námietkam, právoplatné, súd exekúciu zastaví, nerozhodol o námietke povinného proti trovám exekúcie. Podľa § 200 ods. 5 EP ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie do 15 dní od doručenia uznesenia, a to na podpísanom súde.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.